

nationale Afdeling, nu Parlamentarisk Afdeling, i tæt sammenhæng med den øvrige EU-betjening på initiativ af Markedsudvalget i 1993 som led i betænkningen om Danmarks tiltrædelse af Maastrichttraktaten og Edinburghafgørelsen.

Det forudsætter en udvidelse og forbedring af EU-oplysningen og den folkelige debat og inddragelse i europaspørgsmål. Herunder også gennem de tilskudsmuligheder, der bevilges til debataktiviteter om EU i det danske samfund, og som nu administreres gennem Nævnet vedrørende EU-oplysning.

Det forudsætter, at Europaudvalgets udadvendte virksomhed øges gennem udviklingen af et systematisk samarbejde med bl.a. Regionsudvalget, repræsentanterne i Det Økonomiske og Sociale Udvalg, interesseorganisationerne og de folkelige organisationer.

Europa-Parlamentets vigtige rolle i de fælles beslutninger øger ligeledes behovet for at styrke Folketingets Europaudvalgs og fagudvalgenes samarbejde med de danske europaparlamentarikere.

Dette aktualiseres yderligere af den fulde gennemførelse af Amsterdamtraktaten og Nicetraktaten.

Det danske EU-formandskab i 2. halvår 2002 og debatten i forbindelse med regeringskonferencen i 2004 forstærker yderligere behovet for den fornyelsesproces, Europaudvalget har igangsat.

Folketingets Europaudvalg spiller en central rolle i dansk Europapolitik. Herigennem får regeringen sine mandater til ministerrådsmøder i EU. Ligesom regeringen og Udenrigsministeriet koordinerer den danske EU-politik, som føres i Ministerrådet, koordinerer Europaudvalget Folketingets deltagelse heri. Gennem Europaudvalget sikres den nødvendige sammenhæng og koordination af Europapolitikken i Folketinget. I den forbindelse forstærkes udvalgets udadvendte rolle.

Særligt om den under Nicetraktaten, artikel 2, nr. 8, foreslåede formulering af artikel 133

Udvalget har i et samråd med udenrigsministeren drøftet spørgsmålet om, hvorvidt de nye bestemmelser omkring handel i artikel 133 i sig selv vil kunne føre til en udstrækning af EU's kompetence på en måde, der kunne tvinge Dan-

mark til at udlicitere områder som affaldshåndtering og sundhedsopgaver.

Et flertal i udvalget (udvalgets medlemmer med undtagelse af DF og EL) bemærker, at det fremgår af udenrigsministerens opfølgning på mødet i Europaudvalget den 23. februar 2001, at »Aftaler på f.eks. miljøområdet og sundhedsområdet kan således kun indgås, såfremt Fællesskabet har kompetence til internt at vedtage sådanne regler efter traktatens almindelige regler. Dermed sker der ingen udvidelse af Fællesskabets beføjelse til at regulere disse områder. Der er alene tale om, at indgåelse af internationale aftaler på disse områder fremover bliver en del af den fælles handelspolitik.«, jf. alm. del – bilag 831. Med andre ord giver traktaten nu sikkerhed for, at der ikke i handelsforhandlinger kan ske noget på miljøområdet eller sundhedsområdet, som ikke på tidspunktet for indgåelse af aftalen ville være muligt internt i EU. Det er altså på disse områder ikke muligt via handelsaftaler at give EU en kompetence, som EU ikke allerede har.

Særligt om den under Nicetraktaten, artikel 2, nr. 9, foreslåede affattelse af artikel 137

Udvalget har endvidere behandlet den nye formulering af traktatens artikel 137, hvoraf det fremgår, at det er muligt for Ministerrådet med »enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet« at udstrække det kvalificerede flertal til »repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse« (artikel 137, stk. 1, litra f).

Forud for afslutning af forhandlingerne om Nicetraktaten var det forudsætningen, at der ikke kunne accepteres traktatændringer, som kunne undergrave den danske arbejdsmarkedsmodel eller det danske velfærdssystem. På den baggrund vil *udvalget* tilkendegive, at det ikke vil medvirke til at overflytte området for »repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse« til flertalsafgørelser, hvis en sådan overflytning vil udgøre en trussel mod den danske aftalemodel. Endvidere tilkendegiver udvalget, at der forud for en ændring af beslutningsformen i øvrigt på de i artikel 137 anførte områder bør være en grundig debat i Folketinget før regeringens forelæggelse af forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg.